Jílovský školák 1

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy, V. ročník 7.11.2012

Program MEZINÁRODNÍHO DNE EKOŠKOL 7. listopadu 2012

13:30 Slavnostní zahájení Mezinárodního dne Ekoškol Slavnostní otevření ZOO koutku

Přivítání hostů
Seznámení s Mezinárodním programem Ekoškola
Představení projektu Na kole do školy
„Odhalení“ nainstalovaných stojanů

14:30 Slavnostní otevření naučné stezky Stromy ve městě …, Školního arboreta, venkovní učebny a rekonstruovaného venkovního areálu

Přestřižení pásky
Seznámení s vývojem projektů
Představení aktérů projektů
Kulturní vystoupení žáků školy

15:15 Volný program dle nabídky ….

Procházka naučnou stezkou a arboretem
Ekohrátky
Opékání buřtů
Občerstvení
Petanque, šachy, dáma, posilování, bloudění v labyrintech ….

16:30 Lampionový průvod naučnou stezkou

Naposledy naší školní branou

Až do posledního okamžiku prázdnin jsem si neuvědomovala, jak vzácné vlastně jsou. Jsou to totiž poslední prázdniny, ze kterých se vracím zpátky do naší jílovské školy. Příští rok to bude jinak, budu ve stresu odpočítávat každou vteřinu, která mě bude přibližovat mé nové budoucnosti. „Jo, je to fakt zlé," uvědomila jsem si hned a začala přemýšlet. Vlastně, až projdu 3. září v 8.00 hodin školními dveřmi, bude to takhle naposledy. Pak jsem si uvědomila, že všechno tenhle rok bude naposledy. Poslední akce - poslední jarmarky, den dětí, sportovní den, poslední třídní výlety, pak i poslední oběd a poslední konečná hodina s mojí třídou. Vyděsilo mě to, abych tak řekla pravdu, ale na druhou stranu změny jsou život. Neměli bychom se jich bát. Jsou to takoví strašáci ve skříni, kterou se bojíme otevřít. Ale! Až jednoho dne dospějeme, sebereme odvahu, otevřeme tu "skříň", třeba nás překvapí, že v ní máme krásný svetr a super moderní šaty, prostě se nám ta změna pak může i líbit. Doufám, že tohle bude i můj případ, protože já se toho strašáka vážně bojím. Ale nechci mluvit jen o tom, co bude, spíše o tom, co je teď a toho bych se měla držet a užívat si, dokud to jde. Navíc myslím, že ta chvíle je ještě daleko a strašák si klidně může počkat.

Kamila Rybářová, 9.A

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Svatováclavské odpoledne

Ve čtvrtek 27. 9. se v areálu školy konalo zábavné odpoledne pro děti. Den před státním svátkem proběhlo slavnostní předání sponzorského daru - herního prvku Tornado a slavnostní otevření realizovaných částí projektu Zóna aktivního odpočinku - Skateparku a lanovky Poletucha. Překvapením pro hosty odpoledne byl nadějný zpěvák David Deyl. Multifunkční prolézačku Tornado, kterou škole věnovala firma Nábytek Tefini, pokřtila majitelka firmy paní Vlasta Poništová.

Po křtu zazpíval David Deyl pár svých nejznámějších písniček. Děvčata z kroužku aerobiku pod vedením paní Lucie Ungerové

předvedla velmi pěknou sestavu. Zástupci firmy Mystic Constructions, která skatepark zhotovila, předvedli neuvěřitelné prvky. Po nich nastoupili naši bývalí i současní žáci a předvedli své „kousky“ na kolech a koloběžkách. Skatepark a lanovka mohly být instalovány díky dotaci z osy IV Leader Programu rozvoj venkova ČR prostřednictvím MAS Posázaví a investora Města Jílové u Prahy.

Odpoledne pokračovalo divadelním představením s velkými jarmarečními loutkami,

kejklířským vystoupením a soutěžemi. Děti od těch nejmenších soutěžily v malování, skákání v pytli, hodu na plechovky, velká fronta byla i u stanoviště s malováním na obličej. Na konci všichni účastníci soutěží dostali za výborné výsledky od firmy Tefini odměnu.

Svatováclavským odpolednem nás skvěle provázel Vojta Efler, moderátor ranní show Radia City. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili této podzimní slavnosti a děkujeme především těm, kteří pro nás akci připravili. (KT)

Rozhovory

Během odpoledne jsem se zeptaly paní Ponišťové:

Co vás přimělo dát naší škole sponzorský dar?
Chodily sem obě mé děti a byli jsme s touto školou moc spokojeni. Chtěla jsem tak škole pomoci ve zvelebování.

Líbí se Vám naš nový areál?
Ano líbí se mi velice. Je to tu teď krásné a moderní.

Když jste byla malá Vy, chodila jste sem do školy?
Ne , já jsem chodila do školy v Praze.

Pocházíte z Jílového ? Jestli ano, máte to tu ráda?
Jílové je nádherné, moc se mi tu líbí , ale já pocházím z Prahy.

Jaké je Vaše zaměstnání?
Pracuji jako podnikatel s nábytkem a s vybavením dětských hřišť.

Několik otázek jsme položily i Davidu Deylovi:

Jak na Vás působí naše škola?
Působí na mne velmi příjemným dojmem. Je vidět, že se do školy hodně investuje a vedení školy je moc příjemné.

Líbí se Vám naše město a jeho okolí?
Neměl jsem čas si město projít a nikdy jsem tu nebyl, ale má milou pověst a jen takhle při projíždění se mi zdálo moc pěkné.

Jak dlouho už zpíváte?
Už od tří let jsem se učil na piano a zpívám od čtrnácti let. Teď je mi 27 let.

Kdo Vás k hudbě vedl ?
Rodiče i celá moje rodina jsou velmi hudebně založeni, a tak pro mě bylo snadné k hudbě také tak přilnout.

Jaký je váš hudební vzor?
Tiziano Ferro , Ronan Keating , Karel Gott , Kryštof

Kolik CD už jste vydal?
Teprve dvě: Hlavolam a Zásah

Děkujeme za rozhovor Aneta Cihlářová a Kamila Rybářová

Ladění

V září, 12. až 14., proběhlo Ladění. První den jsme šli pěšky do Borku na vlak, jeli jsme do Čerčan a tam jsme přesedli na jiný vlak, který nás dovezl až do Zlenic. Jela s námi naše paní třídní učitelka J. Nagyová a paní učitelka J. Bloudková. Když jsme přijeli do Zlenic do hotelu Kormorán, čekala tam na nás 6.A s paní ředitelkou. Po obědě jsme si vylosovali, s kým ve dvojici půjdeme na bojovku. Po bojovce 6.A odjela, my jsme tam s paní učitelkou a paní ředitelkou zůstali sami. Dělali jsme i různé aktivity a hráli hry, například ŽROUT, tleskaná atd. Druhý den jsme šli do Hrusic. Večer byla discotéka s DJ Vanillou. Poslední den jsme si sbalili a po obědě odjeli vlakem do Borku, tam na nás čekali rodiče a odvezli nás domů.
Myslím, že naše třída 6.B je dobře sladěná. Celý pobyt byl zábavný a všem se líbil.

Eliška Ročárková, 6.B

Z Ekokroužku

Stojany na kola budou u vchodu do jídelny.
Ve škole je **ZOOkoutek** a každý, kdo přinese zvíře, dostane certifikát.
7. listopadu - Den Ekoškol
9. listopadu - beseda s ekologem. Přijedou tři lektoři do třech tříd.

Pokud máte nápad, co ve škole zlepšit, můžete to říct paní učitelce Krištůfkové. Děkujeme!

Kristýna Dupalová, 6.A

Sběr starého papíru

Počátkem října proběhl na naší škole sběr starého papíru. Tentokrát byl nesoutěžní. Děkujeme všem, kteří nás nezištně podpořili svými balíky. Pomohli šetřit suroviny, a zároveň podpořili finančně Sdružení Dětem.

Autoři mlčí, texty mluví...

Ježek Bodlina

Byl jednou jeden ježek, jménem Bodlina. Byl milý, hodný a rád si s někým hrál. Ale neměl s kým. Všichni se ho báli kvůli jeho bodlinám. Když pomáhal veverce sbírat ořechy, píchl ji omylem do prstu, když pomáhal sýkorce učit mláďata létat, jedno mu spadlo na bodlinu a věřte mi, nebylo to vůbec příjemné. Ježek byl smutný a přemýšlel, kdo by mohl být jeho kamarád. Když plakal u řeky, připlul k němu kapr a pustili se do řeči. Když zjistili, že se kaprovi nemůže nic stát, protože je ježek na souši, scházeli se čím dál tím častěji. Od té doby byli nejlepší kamarádi a Bodlina zjistil, že i ježek může být nejlepší přítel.

Podzimní prázdniny na horách

Jako každým rokem se jezdí s Táborníky na podzim na hory. Minulý rok to byly Beskydy a tento Krušné hory. Jelo se už ve středu v šest večer. Cesta vedla do vesnice Mariánská, která je hned nad Jáchymovem. Byla docela dlouhá, asi 2 a půl hodiny. Naše útočiště neslo název chata Sevat. Chata měla jednu velkou společenskou místnost, dvě kuchyňky, koupelny a plno pokojů. Takže jsme ji měli jako by pronajatou, sami jsme si vařili. Hned ve čtvrtek ráno jsme se vydali na túru, na Klínovec. Jo, to byl kopec :-D! Nejdříve jsme vyšli jeden, který se strašně táhnul, a pak nastala rovina, jenže zanedlouho to začalo zase stoupat. Naštěstí už to nebylo tak hrozné. Po chvíli mě Majda upozornila na to, že tu jsou borůvky. Radši jsem řekla, ať to nejí, protože je divné, že na konci října jsou borůvky…to je dost divné. Podívala jsem se dopředu, úplně všichni byli shrbení k zemi a trhali borůvky hlava nehlava. Tak jsme se do toho pustili s Majdou taky. Hned se nám šlo lépe. Cesta už byla jenom rovina, za chvíli jsme vyšli z lesa. Začal foukat strašný vítr, a my jsme viděli lanovku. "Jsme nahoře!" A taky, že jo. Byli jsme na Klínovci, ale jen škoda, že byla strašná mlha, takže nebylo nic vidět. Sedli jsme si do hospody a dali jsme si k obědu polévku. Po jídle jsme chvíli ještě zůstali sedět, protože se nám moc nechtělo do té zimy, ale museli jsme. Z Klínovce jsme se vydali na Boží Dar (tam ten vítr byl ještě horší a začalo se ochlazovat). Odtud byl náš jediný cíl - chata, kde bydlíme. Šli jsme stezkou přes Rašeliniště někam do neznáma. Po chvíli byl rozcestník - Mariánská 4 km. To jsme zajásali. Šli jsme, jenže asi po hodině a půl se objevil další rozcestník a na něm stálo – Mariánská 7 km. S neuvěřením jsem si promnula oči a podívala se na ceduli znova… Ne, neměla jsem mžitky před očima. Naštěstí jsme dostali od vedoucích (Kamila a Víti) vysvětlení. Že tahle cesta pro nás neplatí. Oddechli jsme si!… Šli jsme tedy ještě chvíli lesem a pak vyšli na silnici. Víťa prohlásil, že odtud je to jenom 3 km do Mariánské. Naštěstí tomu tak bylo. Zanedlouho jsme spatřili i naši chatu. K večeři byl kašpárek (kaše+párek). Všichni jsme byli úplně mrtví! Večer se hráli aktivity a okolo půl jedné se šlo spát. Ráno…no, tak to jsem myslela, že nemám nohy, vstala jsem a hned jsem si musela zase sednout, ale naštěstí jsem to rozchodila :-D. Tentokrát jsme měli namířeno na další kopec, nebo horu, Plešivec. To se šlo fajn, do kopce to bylo jenom na začátku, pak už se šlo po rovině. Zase jsme k obědu měli polévku, kterou jsme si dali v hospodě na Plešivci. Jak jsme vyšli ven, začal popadávat sníh. Co minuta, to se sněžení zesilovalo! Teď to bylo zase jenom z kopce. Jakmile jsem se rozeběhla, musela jsem zastavit, protože jsem nic neviděla, když mi padal sníh do očí. Chata byla na obzoru a hodinky mi ukazovaly 4 hodiny. Potom jsme měli až do večeře volný program. Někteří odpočívali, někteří seděli ve společenské místnosti a povídali si. K večeři bylo kuře na paprice. Hlavní náplní tohoto večera byla kytara a hry. Nějak po 11. hodině šli spát ti malí a my mohli ještě zůstat. Hráli jsme celkem dost komickou hru s párátky. Michal pronesl, že je krátká, ale hráli jsme ji až do čtvrt na jednu. Ráno se vstávalo poměrně brzy, museli jsme sbalit, uklidit chatu a vyrazit do Jáchymova. Tam jsme navštívili důl, kde se těžil uran. Poslední zastávka v Krušných horách bylo TESCO, kde jsme se naobědvali a vyrazili domů. Výlet byl fajn. Sice jsem si to nemyslela, když jsme šla do hrozného krpálu směrem na Klínovec, ale stálo to za to. Tímto bych vás také chtěla pozvat na víkendový zájezd do Rokytnice na běžky, (pokud bude sníh), který se bude konat 30. 11. – 2. 12., tak pokud máte zájem, přihlaste se Jirkovi Vorlovi (zájemcům telefonní číslo klidně dám).

Aneta Cihlářová, 9. A

Duch Krásy

Byl rok a škola v Jílovém u Prahy byla čistá jako slovo boží, a to doslova. Nad vchodem bylo napsáno: *ZŠ Jílové, škola čistá jako slovo boží, prokázáno ČS Náboženstvím.*
No tedy, byla čistá do 1. 9. 1986, ten rok nastoupila do školy tehdejší třída 7. A. nová žákyně Marie Folisa. Druhý den školy se všichni učili, jen Marie pořád něco dělala pod lavicí a 18. září se to stalo. Marie se přihlásila o hodině a chtěla jít na WC. Všichni se na ni zmateně dívali a ona jen drze řekla: „Co je?" A učitelka byla tak zmatená, že zapomněla na opravu potrubí na dívčích záchodech a pustila ji. TO NEMĚLA DĚLAT! Marie otevřela dveře a 200 kilogramové potrubí se na ni svalilo. Marie, bohužel, nepřežila. Její matka se dostavila do školy a vykřikla: „Proklínám tuto školu!" a odešla se slzami v očích. Prokletí se splnilo. Jednoho dne se stalo, že nějaká dívka šla o přípravném zvonění na záchod a dívala se na sebe do zrcadla a v zrcadle za sebou viděla tmavou, ale jinak krásnou postavu, a ozvalo se: „Ještě jednou sem dnes přijdeš v době, kdy máš být ve třídě, tak tě potká to samé, co mne," a zmizela.
Ta holka na umyvadle nechala klíče a o hodině si pro ně se strachem došla a ozval se strašlivý jekot a spadlo na ni potrubí. Naštěstí přežila. Od té doby nesmí chodit nějaké dítě za den na WC vícekrát než jednou.

K. Kroutilová, 7. A

Tajný rozhovor

Vážení čtenáři,
většina z Vás starších se už setkala s pojmem bulvární novinařina. Stalo se téměř módou vědět o každém "zaručené" informace, nejlépe ho v nějaké pro něj nepříjemné situaci vyfotit, nebo si vše vymyslet. V této rubrice ale jdeme úplně opačnou cestou. Věřte nám, že získané odpovědi v rozhovorech jsou skutečné a pravdivé. Lidé, kteří odpovídají, působí ve škole. Užijte si čtení a nechte se jejich odpověďmi inspirovat. A v duchu můžete hádat: **Kdo odpovídal?**

Postava č. 1:
Nejoblíbenější...
kniha: Babička od Boženy Němcové
film: S tebou mě baví svět
hudba: Bolero
zvíře: pes
roční období: jaro až podzim
čtete Jílovského školáka? ano

Postava č. 2:
Nejoblíbenější...
kniha: Zaklínač, Andrzej Sapkowsky
film: Silent Hill
hudba: Sabaton
zvíře: had
roční období: léto
čtete Jílovského školáka? ne

Jak se měnil areál školy

Venkovní sezení

Venkovní učebna

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí
PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

V přespolním běhu byla Zuzka bronzová

Za asistence a pomoci městské policie :-) byl v Jílovém 2. října odstartován přespolní běh pro Prahu - západ. Přibližně šedesát dívek ze 6. až 9. tříd těsně po 10. hodině odstartovalo na svou 1,5 km dlouhou trať, aby je následně vystřídali na dvojnásobné trati hoši. Členitý terén, jenž si musel již loni "vzít do parády:-)" pan učitel Pešta, byl důkladnou prověrkou pro všechny zúčastněné. Počasí vyšlo, nikdo se nezranil, málokdo si stěžoval:-)!
V obou kategoriích jsme dosáhli skvělých a zasloužených! výsledků. Děvčata vybojovala stříbro (2. místo), zejména zásluhou Zuzky Cedzové, jež, přestože navštěvuje teprve 7. třídu,"omastila:-)" (předběhla) i své daleko vyšší a starší soupeřky. Chlapci se mohou pochlubit výborným 5. místem a bojovnými výkony na trati 3 km! dlouhé. GRATULUJEME!!!
Závěrem by se slušelo poděkovat pořadatelům ze třídy 9. B, kteří splnili všechny instrukce na jedničku,
a postarali se tak o hladký průběh celého dne.
MOC DĚKUJEME!!!
Další soutěží sportovní "ligy" bude basketbal, tak nám držte pěsti!!!
(JB)

Před závodem jsem spíš odpočívala a sbírala síly, říká Zuzka Cedzová

Jaký máš pocit z třetího místa?
Z toho mám určitě dobrý pocit.

Napadlo Tě, že bys mohla být do 3. místa?
Ne, já jsem myslela, že dopadnu tak do 10. místa.

Pokolikáté si běžela tento závod?
Teď to byl můj druhý přespolní běh.

Kolikátá jsi doběhla minulý rok?
Devatenáctá z 80-ti holek.

Běháš jen ve škole při TV, nebo i ve volném čase?
Já běhám i ve volném čase, někdy ale i ve škole při TV.

Je situace, že přijdeš domů a jdeš si jen tak zaběhat?
To určitě ano, se psem a nebo když se prostě nudím.

Jak jsi se na závod připravovala?
Já jsem se na závod vůbec nepřipravovala, spíš jsem odpočívala a čerpala jsem síly.

Byl přespolní běh hodně vyčerpávající?
Ne.

Běžela jsi hned, co jsi vyrazila, rychle, nebo jsi se z plných sil snažila až na konci?
Ze začátku jsem pár lidí předběhla. Poté mě asi 30 lidí předběhlo a já jsem pomalu dobíhala ostatní. V

kopci jsem pomalu přidávala a na rovince jsem přidala nejvíce. Nakonec jsem skončila třetí.

Byla bys schopná běžet trasu znovu?
Ano, byla.

Absolvovala jsi i jinou soutěž, která se vztahuje k běhu, než jenom přespolní běh?
Nějak o žádné nevím, ale určitě bych se ráda zúčastnila.

Děkujeme za rozhovor
Redakce

Vtip: Pepíček: "Tatínku, dnes jsem ušetřil 10 korun!"
tatínek: "Jo, a jak?"
Pepíček: "Běžel jsem celou cestu do školy za autobusem."
tatínek: "Tak zítra běž za taxíkem, ušetříš dvě stě!"

Podzim

Na podzim je zima, často prší, je bláto a nestíháme čistit boty. tak takhle na podzim někdo nadává. Podzim má však i své hezké stránky. Můžeme sbírat kaštany, ořechy a žaludy, když fouká správný vítr můžeme pouštět draky.
Eliška Ročárková, 6. B

Reportáž z basketbalového turnaje aneb děkujeme děvčata...

V úterý 23. října se jílovské družstvo dívek vydalo na cestu za obhajobou basketbalového titulu přeplněným autobusem:-).
Není od věci prohlédnout si soupeřky ze skupiny (Davle, Vrané) už v tak "nacpaném" dopravním prostředku a společně si zasnít o hromadném zájezdovém, či chcete-li, "svozovém:-)" autobusu...
Nezačali jsme dobře:-(. Oproti předpokladu nás vyráží o jednu posilu méně...
Tělocvična v Jesenici poskytla tradičně špičkové basketbalové zázemí, jinak panoval příjemný chaos jako vždycky.
Ukázalo se, že "náš přecpaný autobus" dorazil jako jediný včas, a tak došlo již víceméně tradičně:-) k úpravám hracího plánu. Pro nás to znamenalo nastoupit k prvnímu utkání proti celku z Davle...
Odhodlání z autobusu nás v úvodních minutách opustilo, a, než se tým rozkoukal, prohrával po dvou střelách soupeře 4:0,
a to i přesto, že se většina zápasu odehrávala na polovině soupeře.
Byly to nervy. Náš tlak se nedařilo dlouhou dobu zúročit, až po impulsu (nástupu K. Jabůrkové), která svými přihrávkami a dravostí překvapila mnohé i sebe. To se už nedalo nedat, viď Míšo? Výsledek 8:4 pro nás!!!
Pak už to šlo jako po másle...
Připsali jsme si vítězství 10:2 nad celkem Vraného a "všem gramotným:-)" bylo jasné, že ze skupiny postoupíme!!! Tím pádem jsme trošku vypustili zápas s

Černošicemi, po remíze v čistém hracím čase porážka
na trestné hody...:-(.
V semifinálové skupině jsme začali proti Dol. Břežanům. Bylo to těžké a překvapivě vyrovnané utkání nato, že v týmu soupeře hrály tři téměř "profesinálky," ale celek Jílového, složený převážně z atletek," tanečnic:-)," volejbalistek a nezměrných dříčů se nevzdal. Po vyrovnaném výkonu jsme odešli se ctí:-), ale výsledek byl porážka 12:18 a dlouhé čekání na dalšího soupeře. Všem bylo jasné, že pokud chceme "být na bedně:-)," musíme

další zápas vyhrát. Nálada v týmu po porážce od Břežan byla, když to přeženeme:-) na bodu mrazu, navíc zákulisní "tahanice:-)" o tom, kde a v kolik se bude hrát, ke zlepšení už tak napjaté atmosféry nepřispěly...
Rychle do pohody...Poslední soupeř RUDNÁ!!! Ve zkratce: "Roznesli:-)" jsme je 19:2, koš dával snad každý, kdo měl ruce a nohy.
Střelecky nezklamaly: Srbová, Císařová, Walterová, Žabová, Demyanyk, a dokonce ani Maršálová, která "zavěsila:-)" v posledních minutách zápasu...
Budeme nejhůř čtvrté!!! Zápas o 3. místo, družstvo Černošic, opět v malé tělocvičně a opět "pod naší taktovkou:-)!"
Od prvních minut bylo jasné, kdo je na hřišti pánem:-). Výsledek jsem v euforii zapomněla:-), myslím, že to bylo o pět košů pro nás(14:9)?
Po snad ještě hezčím a určitě těžším úsilí než loni přivážíme pro školu zasloužené 3. místo, a tak nezbývá všem, kdo se zúčastnili, nebo nám alespoň na dálku drželi pěsti, poděkovat... (JB)

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK, časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy, Vydávají členové novinářského krpoužku při ZŠ Jílové: A. Cihlářová 9.A, K. Rybářová 9.A, E. Ročárková 6.B, K. Zemanová 5.A, K. Kroutilová 7.A, A. Ebertová 5.A, B. Boušková 7.A, K. Dvořáková 7.A.
Vedoucí kroužku: J. Venturová, J. Bloudková, Upravila: S. Viktorová
JŠ V., číslo vyšlo 7. 11. 2012, Náklad 300 ks, www.zsjilove.cz